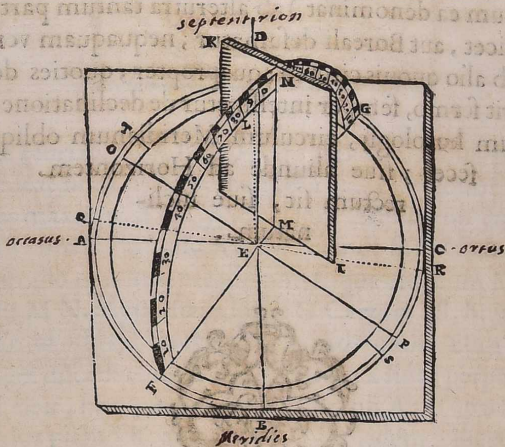

Non quidem inficior, aliquo vno, vel diuersis anni temporibus, posse eandem horologij superficiem, Sole oriente pariterque occidente gaudere, quando videlicet, aut nulla est, aut exigua declinatio: hinc tamen nemo inferat propter ante dicta eam à Meridie siue à Septentrione (prout alterutrum respicit) declinare in Ortum simul & in Occasum: Solùm enim intelligenda est declinare in eam partem, siue Ortus siue Occasus; ex qua potissimum vel diutius haurit radios Solis: vt superficies antica plani I K; licet hyberno tempore, à Sole oriente illustretur, atque etiam ab occidente (quod vtique accidit quia amplitudinis ortiua arcus vt CS, maior supponitur, quam arcus declinationis, B E) tamen quia Sole occidente non solum hyberno; sed toto fere anni tempore, donec summa æstate Sol in T, verbi gratia, occidat, illustratur; seu potius (quod præcipue intendit allata regula) quia tempore Equinoctij, Sole in C oriente non illustratur, illustratur autem eodem occidente, in A; ideo superficies I K anterior in Occasum (idem ex opposito cum proportionem dicendum de postica) declinare dicitur, minimè verò in Ortum. Solùm superesset inuestiganda declinationis quantitas; quam, vt dictum est, mensurat arcus horizon- tis comprehensus inter Meridianum E B & Verticalem E F, qui ad horolo- gium I K rectus est: sed modus eam inuestigandi, & certò assignandi tra- detur commodius 2. libro prop. 14. 15. 17. 28. & 29.

Hic denique monitum te velim, Lector, declinationem à me, non pe- nitus eodem, quo à quibusdam solet, modo vsurpari; idque, vt visum est, ratione non solum breuitatis, sed etiam facilitatis maioris; nec non in pri- mis vitandæ confusionis; quæ plurima in ea voce reperitur, si latius exten- datur. Quod enim multi dicunt declinationem à Verticali, (scilicet prima- rio qui ad Meridianum rectus est) sicut & à Meridiano, non displicet: cum perinde sit declinationem numerare, ex A in O; dicendo eam esse angulum contentum inter Verticalem primarium A E & alium Vertica- lem